

Dusse om, saasnart fsee kan, om muligt idag eller imorgen, at faae en Conference med Ministeren angaaende det nogle Grundetere paa Demarcationsterratnet vedrørende Forhold, hvorom jeg som Udvalgets Formand tidligere mundtlig og skriftlig har henvendt mig til General Naasløff og til Deres Excellence." Det er det ene Brev, og derpaa svarede Krigsministeren, saaledes som det vil findes under Bilag A. A. Pag. 4, at han ikke for Diebliffet selv vilde kunne conferere med Udvalget, idetmindste ikke inden den 1ste Mai, men stiller til Disposition Krigsministeriets Directeur. Paa dette Tilbud svarede da Udvalget ved et Brev, der heller ikke findes optaget her, at, „da Udvalget ikke inden den 1ste Mai kan optaae den onskede Conference med Deres Excellence, troer det ikke at kunne modtage det i Skrivelsen af Dags Dato gjorte Tilbud om en Conference med Directeuren for Krigsministeriet, Oberst Thomsen. Jeg troer nu her overhovedet at burde forudstikke den Bemærkning, at jeg beklager at være nødt til at forhandle om alle disse Forhold; saadanne Forhandlinger burde ganske vist have fundet Sted mellem Ministeren og Udvalget. Den hele Forhandling, hvormed vi for en Deel have beffjæftiget os i forrige Møde, og som vistnok ogsaa vil blive behandlet i en Deel af dette Møde, vilde aldeles ikke have fundet Sted her i Salen, hvis Udvalget havde confereret med Ministeren. Jeg skal bemærke, at dette Tilbud fra den daværende Krigsminister, den afgaaede Confeilspræsident, om at møde senere efter den 1ste Mai, eller i Mellemtiden at lade Directeuren møde ved denne Conference, sees ikke at have været refereret Udvalget, men Formanden har strax, som det her sees, paa sin egen Gaand afgjort, at der slet ikke kunde være Tale om at forhandle med Directeuren. Nu skal jeg tillade mig at bemærke, at der her forelaa et Dusse fra Udvalget, et Dusse udtalt til Ministeren om, at han nu paa et bestemt Punkt, vedrørende et bestemt Spørgsmaal, vilde standse Gjenneførelsen af Loven, som havde paaligget ham i længere Tid. Det oplyses nu her, at den ærede Formand opsøgte Ministeren i hans Bopæl til en mundtlig Samtale, og han giver

der et Referat af Samtalen med Ministeren, som jo uden al Tvivl er saaledes, som han har opfattet Samtalen, men som jeg dog har opfattet ganske anderledes. Jeg troer, at det er ligefrem min Ret ved denne Leilighed at sige, hvorledes jeg har opfattet denne Samtale, og naar den ærede Formand i en senere Skrivelse til Krigsministeren paa en Maade beklager sig over, at den Misforstaaelse, der var fremkommen som Følge af disse mundtlige Meddelelser, kunde have været undgaaet, hvis Krigsministeren havde svaret skriftlig, saa skal jeg dertil bemærke, at ligesaa lidt som der havde været Anledning for Udvalget til at henvende sig skriftlig til Ministeren, ligesaa lidt var der uden al Tvivl Anledning for Krigsministeren til at svare skriftlig; paa en mundtlig Forespørgsel faaer man mundtligt Svar, paa en skriftlig faaer man skriftligt Svar, det troer jeg er en correct Forretningsgang. Den ærede Formand refererede imidlertid sin Samtale med Ministeren saaledes, at han havde foredraget ham og forklaret Betydningen af, at ingen Forandring blev foretagen i de af Ministeren truffne Bestemmelser om Nedrivningen af visse Eiendomme, der er Tale om, samt spurgte Ministeren, om der var afgjørende Grunde til at nægte en Udsættelse af Nedrivningen. Ministeren hentydede til en Erklæring af Generalauditeuren om, at Expropriationsretten ikke kunde overdrages til Magistralen. Det er Alt, hvad den ærede Ddsfører har opfattet, at Krigsministeren har yttret. Jeg skal nu supplere dette derhen, at jeg for den ærede Formand for Udvalget udtalte, at jeg naturligviis vilde sætte meget stor Pris paa, om jeg kunde opfylde Udvalgets Dusse om en Standning af Fremgangen med Hensyn til de paagældende Eodsetere, men at jeg havde meget betydelige Betænkeligheder derved, fordi den hele Fremgangsmaade i og for sig var Resultatet af en meget nøie Overveelse, og fordi det rimeligviis kunde have alvorlige Følger, navnlig paadrage Krigsbestyrelsen Ansvar, hvis den paa eengang standfede den consequent gjenneførte Fremgangsmaade. Jeg nævnte da, som sagt, at jeg, hvor gjerne jeg end vilde opfylde Dusset, dog maatte raadføre mig med de vedkommende Mænd i Mi-